

Olympische roem

De Olympische Spelen in Rio de Janeiro beginnen volgende maand. Elisabeth Willeboordse, Marjolein Bolhuis-Eijsvogel en Alette Sijbring werken nu in de gezondheidszorg maar wonnen in een eerder leven een medaille. “Die ene olympische bronzen plak is mij meer waard dan twee keer goud bij het EK.”

Donderdag 21 augustus 2008 staat in het geheugen gegrift van arts-assistent Alette Sijbring, want dat was de dag dat ze als speelster van het Nederlandse waterpoloteam goud won bij de Olympische Spelen in Peking. “We waren absoluut niet de favoriet, dus toen we in de finale van de Verenigde Staten wonnen, was ik helemaal door het dolle, maar daarnaast was er ook ongeloof: droom ik, wat hebben we gedaan?”

Ook arts en oud-judoka Elisabeth Willeboordse zal de dag dat ze brons won bij de Spelen in Peking nooit meer vergeten. “Ik stond stijf van de zenuwen. Toen ik in de kwartfinale verloor, was ik helemaal overstuurt en wilde ik niet verder judoën. Guillaume (Elmont, collega-judoka die in Peking in zijn gewichtsklasse vijfde werd, red.) gaf me een schop onder m’n kont en zei: ‘Vandaag is niet de dag om te janken, ga ervoor.’” Willeboordse vermande zich, won in de herkansing alle partijen en sleepte een bronzen medaille uit het vuur. Een medaille waar ze erg trots op is, getuige de handtekening onder haar e-mail waarin wel de bronzen plak van Peking is opgenomen en niet de twee gouden medailles die ze bij de EK’s in 2005 en 2010 won. “Klopt, die ene bronzen olympische plak is voor mij veel meer waard. Dat komt ook door alle aandacht die de buitenwereld ervoor heeft. Ik weet nog dat ik voor de Spelen door wildvreemden, die niet heel veel >

> met judo hadden, werd aangemoedigd. Dat legde sowieso meer druk op me.” Ook fysiotherapeut Marjolein Bolhuis-Eijsvogel kan meepraten over de druk. Als speelster van het dames-hockeyteam won ze in de jaren tachtig alles wat er maar te winnen viel, ook bij de Olympische Spelen in Los Angeles in 1984. “We hadden toen speelsters in ons team die nog nooit hadden ervaren hoe het is om op een groot toernooi te verliezen.” En natuurlijk kwam dat moment, jammer genoeg bij de Olympische Spelen van Seoel in 1988. “De Australiërs waren tot op het bot gemotiveerd om ons te verslaan en dat lukte in de halve finale. We waren erg teleurgesteld, maar in de troostfinale tegen Groot-Brittannië herstelden we ons en wonnen we met 3-1. Die bronzen plak is voor mij daardoor bijna net zo belangrijk als de gouden plak van 1984.”

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/PETER STRELISKI

Alette Sijbring
(Zierikzee, 1982)

Sport: waterpolo
Olympische deelnames: Peking (2008)
Medailles: goud
Beroep: arts
Functie: arts-assistent MDL in UMC Utrecht

opgave. “De eerste twee jaar gingen nog wel, maar over mijn derde en vierde jaar heb ik in totaal vijf jaar gedaan. En co-schappen lopen is helemaal lastig.” Willeboordse en Sijbring hebben hun studie geneeskunde pas afgemaakt nadat ze gestopt waren met topsport.

Eijsvogel-Bolhuis die als Secretaris Tophockey Vrouwen betrokken is bij de speelsters van Oranje stelt dat – hoe moeilijk het ook lijkt – een combinatie met een studie altijd nog makkelijker is dan met een fulltimebaan. “Vaak zijn werkgevers veel minder flexibel dan onderwijsinstellingen. Al zijn er ook onderwijsinstellingen die roepen dat hun topsportende studenten niet hoeven te verwachten dat ze een voorkeursbehandeling krijgen. Dan denk ik: belachelijk, probeer zelf maar eens zoiets te combineren.” Zelf koos Bolhuis-Eijsvogel voor fysiotherapie in plaats van geneeskunde. “Mijn broer studeerde geneeskunde en die zag ik er heel hard aan trekken, dus koos ik een studie die iets makkelijker te combineren leek.” Dat ze voor een beroep in de gezondheidszorg ging, was niet meer dan logisch met een vader en twee broers die tandarts waren. “Dat werd er bij mij met de paplepel in gegoten. Bovendien ben je als topsporter veel bezig met je lichaam, met grenzen verleggen en met

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/PETER STRELISKI

Elisabeth Willeboordse
(Middelburg, 1978)

Sport: judo
Olympische deelnames: Peking (2008) en Londen (2012)
Medailles: brons (Peking)
Beroep: arts
Functie: momenteel werkt ze als arts in de sociale geneeskunde en is ze oprichter van het charitatieve project [Judo2Inspire](#)

gezondheid; de stap naar de gezondheidszorg is dan niet groot.” Bolhuis-Eijsvogel is overigens aangetrouwd in een familie die haar wortels ook in de gezondheidszorg heeft. Zo zijn haar man Peter en zijn broer (André Bolhuis, voorzitter van NOC*NSF, red.) beiden tandarts en heeft ze jarenlang een fysiotherapiepraktijk gerund met haar schoonzus.

Het beste uit jezelf halen

De drie medaillewinnaars hebben ervaringen en vaardigheden uit de topsport mee kunnen nemen naar hun maatschappelijke loopbaan. Doorzettingsvermogen en het beste uit jezelf willen halen, noemen ze alle drie. Willeboordse voegt daar ook relativeringsvermogen aan toe en het feit dat je zelf verantwoordelijk bent voor je eigen succes en niemand anders. Sijbring heeft vooral veel geleerd van de dynamiek in een groep. “Je maakt mensen op de moeilijkste momenten in hun leven mee, wanneer ze extreem moe of enorm teleurgesteld zijn. Ook leer je dat mensen hetzelfde doel voor ogen kunnen hebben, maar dat ze dat op verschillende manieren invullen. Dat heb je in je werk ook. Iedereen wil het beste voor de patiënt, maar doet dat vaak op zijn eigen manier.”

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/PETER STRELISKI

Marjolein Bolhuis-Eijsvogel
(Haarlem, 1961)

Sport: hockey
Olympische deelnames: Los Angeles (1984) en Seoel (1988)
Medailles: goud (Los Angeles) en brons (Seoel)
Beroep: fysiotherapeut
Functie: directeur Spieren voor Spieren, commissaris Tophockey Dames bij de KNHB

Bolhuis-Eijsvogel gaat vanuit haar functie bij de KNHB in augustus naar Rio de Janeiro. Ze denkt weinig mogelijkheden te hebben om naast hockey nog andere sporten te zien. “We zitten overal behoorlijk ver vandaan.”

Sijbring en Willeboordse zitten geheid voor de buis. Sijbring: “Ik ga zeker naar de handbal- en volleybal-dames kijken en naar de zwemmers, want daar ken ik er nog een aantal van. Maar eigenlijk kijk ik naar alle sporten waar Nederlandse sporters aan meedoen.” Ook Willeboordse gaat rechthoekige oogjes krijgen. “Ik ben een groot sportliefhebber. Als oud-topsporter voel ik de spanning en de emoties die erbij komen kijken als het wel of niet lukt. Die kan ik bij elke sport beleven.” <

Olympische Spelen voor het eerst in Zuid-Amerika

De 31ste Olympische Zomerspelen zijn van 5 t/m 21 augustus 2016 in Rio de Janeiro, Brazilië. Het is voor het eerst dat de Spelen in Zuid-Amerika plaatsvinden. Op het programma staan 28 sporten, van atletiek tot zeilen en van badminton tot zwemmen. Naar verwachting doen ruim 10.000 atleten mee. De NOS doet van vrijwel alle sporten verslag op tv, radio en internet.